

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Botezul Domnului

Se deschid cerurile ori de câte ori cuvântul Meu se lasă peste pământ luminând și descoperind taine cerești și haruri care așteaptă să-și facă lucrarea și să descopere pe cele care stau gata să se împlinească între pământ și cer, și despre care duhul proorocilor a adus spre știre prin vreme, o, și te cuprind cu duh de Bobotează, țara Mea cea de azi, că vine la tine Cuvântul lui Dumnezeu, vine din cer Domnul și cuvintează peste pământ și botează cu duh de facere nouă și Se face cunoscut peste popoare că vine la tine, și că în mijlocul tău este un popor mititel care strigă: «*Vino, Doamne!*», și iată, vin, și mereu vin.

Sunt încă deschise cerurile odată cu praznicul de Bobotează, iar Eu grăiesc cu tine în duminica întâi după botezul Meu la Iordan, și când cerurile s-au deschis deasupra pământului și a apelor, care s-au sfințit atunci de la una la alta prin taina botezului Meu și a pământului odată cu Mine, iar Eu, Domnul, le fac cunoscută popoarelor dragostea dintre Mine și tine, căci popoarele te știu a Mea și te urmăresc în taină, că te știu din descoperirile cerești vechi și noi, te știu din cuvintele proorocilor Scripturii și te știu de la cei ce primeau din cer înțelepciunea semnelor vremilor și măsurarea lor, așa cum veneau ele spre descoperire prin înțelepții care cercetau și lăsau prin împărății scrieri și calendare ale vremurilor, și care erau apoi cercetate de toți înțelepții din toate timpurile, ajutați ei prin descoperire primită de la Dumnezeu pentru lucrările Mele între popoare prin vreme.

O, țara Mea, ești însemnată în fel și chip între cer și pământ, și ai semnele harului sfânt pe fața ta, pe vatra ta, iar istoria ta te adevărește țară a Domnului în planul cel ceresc de la sfârșit de timp pentru noroadale pământului, o, și ai ocrotire pe mama Mea Fecioara și pe îngerul Meu Mihail, și nu este sfânt în cer să nu te ocrotească pentru cuvântul Meu care curge din gura Mea pe plaiul tău cel atât de dulce și de dorit, căci cu dor te vor dori popoarele pentru planul cel ceresc care lucrează peste tine, o, și nu e nimeni vrednic de această slavă, dar Eu te iubesc și te vestesc popoarelor că ești comoara Mea, și Eu a ta, și să audă aceasta căpeteniile mari și mici de peste noroadă și să știe că tu ești sala nunții Mele la sfârșit de timp și ești masa cea plină de cuvântul gurii Mele, de pe care Mă împart spre binecuvântarea popoarelor și spre știre că are Domnul casă la tine și cheamă sub această viță neamurile toate ca să învețe iubirea, ca să bea din râul vieții, din cuvântul Meu, care face lumină și viață, și toți și toate vor cunoaște și se vor înnoi și va fi o stare nouă, care vine cu norii precum Eu vin când vin și tot vin ca să-Mi așez pe pământ cuvântul venirii Mele și toate împlinirile lui, căci apa sfințită în cetatea cuvântului Meu în zi de Bobotează se varsă în ape, și ape în ape apoi și slujește ea peste tot și așează binecuvântare și iubire și curăță pământul și oamenii de duhurile rele, atât de potrivnice prin lucrarea lor otrăvitoare de suflete și de trupuri, și care nu se fac cunoscute cu otrava lor cea aducătoare de suferință și de moarte, iar Eu vin și curăț calea ca să vină cerul pe pământ și să se lucreze cer nou și pământ nou și Ierusalim nou peste tot, și ca să nu mai aibă lupul cum să-și facă ascunzătoare, căci toate vor sta în lumină și vor fi câini de pază în locul lupilor și se vor cunoaște după roadele lor, precum este scris, o, și va fi să deslușesc deosebirea dintre câine și lup, și roadele vor grăi, căci lupului îi este frică mereu și se ascunde mereu în întuneric să nu fie văzut și știut și prins, și iată-l sălbatic umblând să înșele, să fure, să mintă, și se numește vrăjmaș și lup. Câinele însă caută sub stăpân și are credincioșie și multă iubire pentru stăpân, îndemnându-l și pe el spre iubire, spre curăția inimii, și are hrană de la stăpân și cere cu gurița și se poartă frumos, căci are credincioșie, și cu același fel de zidire ca lupul își are trupul, dar iată deosebirea, căci câinele stă pe lângă om ca să-l aibă stăpân și să i se supună și se arată pildă de statornicie

până la sfârșit, o, și așa trebuie să învețe să fie cei ce se apropie de cuvântul Meu, și să se dea lui Dumnezeu cu duh de prietenie pentru o cauză măreață, căci vai celui ce Mă cunoaște în acest cuvânt, și nu are apoi credincioșie până la sfârșit și se face lup umblător apoi de colo-colo fără câpătai prin văile acestei lumi pربةge, după cuget și după umblet!

Voi, cei ce Mă aflați în acest cuvânt de dor ceresc după voi, luați aminte dacă voiți de partea Mea, în timp ce aveți de toate care vă țin departe de dragostea Mea! Împlețiți traiul cu trăirea, ca să nu-L pierdeți pe Domnul Care vă iese în cale ca să vă ocrotească apoi pe cale cu El, căci lupul e flămând și vine și caută loc lângă voi cu năravul lui de lup, lacom după putere, și vă cunoaște după miros. Fugiți de cei cărora le place banul sau puterea, căci banul cade peste om ca pedeapsă și se schimbă în necazuri și durere și strâmtorare, fiilor care căutați cu Domnul pe cale. O, căutați să vrea și Dumnezeu cu voi, căci Eu la aceștia caut și vin, dar cei care-și strâng pe pământ, cu aceia nu stau, o, nu stau cu cei ce nu Mă iubesc așa cum sunt Eu, sărac și umil.

Începuseră să Mă părăsească ucenicii rând pe rând, după ce M-au urmat o vreme și nu au putut înțelege cauza măreață pe care aveau s-o aleagă, lucrarea Tatălui prin Mine pe pământ, o, și plecau apoi pentru alte alegeri și doruri ale lor, iar pe cei rămași, puțini fiind, i-am întrebat: *«Nu vă duceți și voi?»* O, nu s-au dus, și au rămas cu Mine pentru cuvintele vieții pe care Eu le așezam peste ei pe pământ și Mi-au rămas prieteni.

Duhul statorniciei până la sfârșit, cu el trebuie să înceapă cel ce află cauza măreață, venirea Mea pe pământ cuvânt între oameni, și acela rămâne prieten credincios, așa cum câinele stă plin de supunere și de iubire și cu credincioșie pentru stăpânul său, și este el prieten, și nu lup dușman.

Și am lăsat în cetatea cuvântului Meu carte scrisă în zi de duminică, și când încă cerurile sunt deschise deasupra pământului odată cu praznicul de Bobotează peste ape, iar Eu stau încă și privesc lucrarea apei sfințite, și care curge pas cu pas odată cu curgerea apelor din una în alta, și sunt aici cu voi în cetate cu apa sfințită aici, și care pleacă de aici peste pământ, fiilor străjeri pentru Mine aici, și pace vouă, o, fiilor!

Cu multă și mare umilință să stați și să rămâneți înaintea Mea, căci fiecare ucenic trebuie să fie și să lucreze ca învățătorul său, și iată, greu se găsește, greu se lasă mic cel ce nu a lucrat și nu lucrează ca Mine și ca voi, și de aceea trebuie să lucrăm Eu și voi, și ca să învețe de la noi cei ce va să învețe puterea și prețul acestei cauze mărețe, mersul cu Domnul și ca Domnul înaintea celor de pe pământ în vremea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25-01-2026